

Az *Agrostis puta* (Hübner, 1803) újabb példánya a hazai bagolylepke-faunában (Lepidoptera: Noctuidae)

ÁBRAHÁM LEVENTE

ABSTRACT: (A new specimen belonging to *Agrostis puta* (Hübner, 1803) is in the Hungarian Noctuidae fauna) – Specimen belonging to *Agrostis puta* (Hübner, 1803) came up from the Hungarian Lepidoptera fauna again after fifty years. The first specimen was collected at the same place where the second specimen occurred; a small existence population might have been living in SW Hungary or it may be a migrant species. Distribution and bionomics are also given.

Az *Agrostis puta* (Hübner, 1803) faj első hazai példányát Nattán Miklós Kaposvárott 1938-ban gyűjtötte. Csupán ennyi információt tudhatunk meg pécsi Janus Pannonius Múzeumban őrzött példány lelőhelyi cédulájáról.

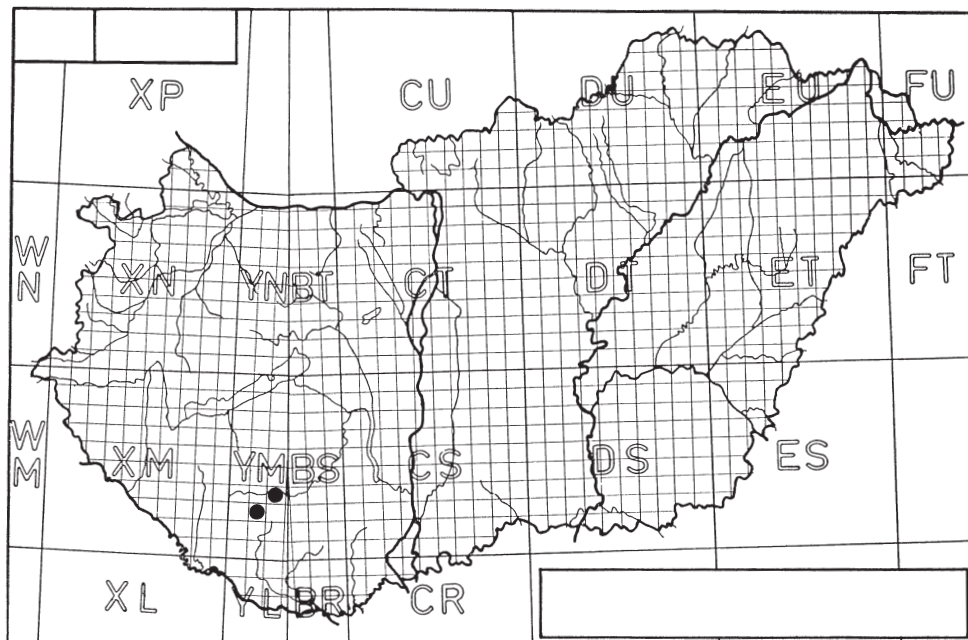
Nattán Miklós családjától és egykori gyűjtőtársaitól azonban még a 80-as évek közepén kapott információk alapján kb. 75%-os biztonsággal kijelenthetjük, hogy a példányt a Kaposvár melletti Nádasdi-erdőben fogta, ugyanis gyűjteményében Kaposvár felirattal ellátott anyagok háromnegyed részét ebben az erdőtümbben gyűjtötte (ÁBRAHÁM 1989).

Később a hazai faunalistákban a faj, mint egyetlen lelőhellyel rendelkező példánya, többször felbukkant (KOVÁCS 1953, ÁBRAHÁM–UHERKOVICH 1993). Ezt követően a faj hazai adatával a publikációkban nem találkoztam.

Az *Agrostis puta* egy teljesen friss példányát közel 50 év után ismét megfogtam, s ráadásul lelőhelye az első hazai példány eredetileg feltételezett gyűjtőhelyétől légvonalban csupán kb. 5 km-es távolságban van.

1. ábra. Az *Agrostis puta* második hazai példánya Zselickisfaludból

2. ábra. Az *Agrostis puta* lelőhelye Magyarország UTM-térképén

A faj második hazai példányának adatai: Zselickisfalud, Kecskéhát 1997. 05. 15. leg.: Ábrahám L.

A faj elő-ázsiai mediterrán elterjedésű (HACKER 1989). Európa óceáni éghajlatú részén viszont egészen felhatol Nagy-Britanniáig, ahol azonban már önálló alfaja él. A dél-európai országokban általánosan elterjedt, helyenként nem is ritka. Fűves élőhelyeken tenyészik, Görögországban a tenger szintjétől 2000 m-es magasságig mindenütt megtalálható (FIBIGER 1997). A D-i és K-i szomszédos országok szubmediterrán területein is él, mivel mezotermofil faj (RÁKOSSY 1996).

A faj dél-dunántúli lelőhelye, a Zselicben feltételezhetően, még elég meleg és nedves ahhoz, hogy itt esetleg életképes populációja fennmaradjon. Bár a szakirodalomban konkrét utalást a faj migrációjára nem találtam, de hazánkba történő bevándorlása sem zárható ki.

Ha ez a faj hazánkban tenyészik, akkor évente két generációja fejlődik ki. Az első generációjának repülési ideje május–június, a második generációé augusztus–szeptember hónapra esik.

Hernyói lágyszárú növényeket fogyasztanak (Rumex, Taraxacum, Polygonum és Lactuca).

Irodalom

- ÁBRAHÁM, L. 1989: Nattán Miklós nagylepkegyűjteménye a pécsi Janus Pannonius Múzeumban – A Janus Pannonius Múz. Évk. 34: 61–71.
- ÁBRAHÁM, L., UHERKOVICH, Á. 1993: A Zselic nagylepkéi (Lepidoptera)I. Bevezetés és alapvetés – A Janus Pannonius Múz. Évk. 38: 47–59.
- FIBIGER, M. 1990: Noctuidae Europaeae: Noctuinae I. – Entomological Press Soro 91–92. pp.
- HACKER, H. 1989: Die Noctuidae Griechenlands (Lepidoptera, Noctuidae) – Herbiopoliana Buchreihe zur Lepidopterologie Band 2. 41p.
- KOVÁCS, L. 1953: A magyarországi nagylepkék és elterjedésük – Fol ent. hung. 6 (1): 77–184.
- RÁKOSSY, L. 1996: Die Noctuidae Rumaniens (Lepidoptera, Noctuidae) 219 p.

Dr. ÁBRAHÁM Levente
Somogy Megyei Múzeum
H-7400 KAPOSVÁR
Fő utca 10.